

Počet zmínek: 1

Online: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Julius Caesar v Egyptě. Ostrava objevila barokní operu

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 21.06.2025 16:02:00, Datum importu: 21.06.2025 16:59:45, Zdroj: klasikaplus.cz, Autor: Karla Hofmannová, Rubrika: ReflexePlus, Periodicita: Denně, Provozovatel: klasikaplus.cz, Země: CZ, AVE: 5 000 Kč, GRP: 0,11, OTS: 10 000, Měsíční návštěvnost: 9 628, RU/den: 10 000

„Iluzi barokního prostoru poskytlo hlediště i jeviště Divadla A. Dvořáka ideálně. Dotvořil ho scénograf Daniel Dvořák.“

„Nejslavnějším kontratenoristou je dnes bezpochyby Andreas Scholl, německý kontratenorista, který vytvořil titulní roli.“

„Být to koncertní provedení, jistě by jeho výkon vyčníval, takto spíš vzbuzoval rozpaky.“

Opera **Národního divadla moravskoslezského** uvedla poprvé na svém jevišti barokní operu, konkrétně Händelovu operu Julius Caesar v Egyptě, a to v koprodukcí s Hudebním festivalem Znojmo a Czech Ensemble Baroque dirigenta Romana Válka. Režijně operu připravil Jiří Nekvasil, scénu vytvořil Daniel Dvořák a kostýmy Hana Kelar Knotková. Premiéra se konala ve čtvrtek 19. června a byla událostí sezóny a současně jejím závěrem.

Barokní opery tvoří obrovskou studnici děl, která se těšila ve své době velkému zájmu publika. Tehdejší forma pop music měla své autory, v tomto případě sáhla dramaturgie po díle Georga Friedricha Händela. A měla také své hvězdy, tehdy kastráty, které se dnes snaží nahrazovat kontratenoři. Produkce postavila do titulní role světově známého kontratenoristu Andrease Scholla a vedle něho méně známá jména kontratenoristů, přesto výborných. V roli Sesta vystoupil Valer Sabadus a roli Ptolemaia zpíval Franco Klisovič. Další role byly obsazeny klasickými hlasy, Kleopatrou byla Doubravka Novotná, Kornelií Monika Jägerová a Achillem Michal Marhold. Pohybově operu osvěžili členové baletu **Národního divadla moravskoslezského** v choreografii Antonína Blahuty.

Iluzi barokního prostoru poskytlo hlediště i jeviště Divadla A. Dvořáka ideálně. Dotvořil ho stylově scénograf Daniel Dvořák jednoduchými bočními zasouvacími panely, schodištěm přes celou šíři jeviště a využíváním opon, které jeviště dělily. Použití zrcadlové opony byl dobrý a efektní nápad, škoda, že nebyl technicky lépe vypracovaný. Odrazy světla a účinkujících i celého orchestru na celkové ploše zrcadel vytvořilo zvláštní tajuplnou atmosféru. Jednoduchost jevištního zpracování předznamenala jistě koprodukcí s Hudebním festivalem Znojmo, kde se nebude hrát v divadelním prostoru, a tedy musí být scéna jednoduše využitelná. Opuštěnější, a mnohdy velmi netradičně řešené, byly kostýmy Hany Kelar Knotkové. Akcentovaly nádheru a zlato představitelů egyptského dvora, ale ani zástupci Říma nepřišli zkrátka, bylo na co se dívat.

Režie Jiřího Nekvasila se podřizovala také jednoduchosti provedení. Už proto, že pěvecká čísla jsou velmi náročná a pěvci se musí maximálně soustředit na techniku zpěvu. Přesto se podařilo vytvářet věrohodné situace, ve kterých vztahy mezi postavami byly sice minimalistické, přesto srozumitelné. Akčnost příběhu zastaly baletní vstupy, sice jen šest párů, přesto dokázaly rozpohybovat dramatické momenty příběhu, zejména mužská složka, která dokázala zapojit i akrobatické prvky jako ilustraci bitvy. Méně se dařilo udržet barokní styl prostřednictvím barokní gestikulace. Snaha byla občas u Kornelií se Sestem a u Ptolemaia, nedařilo se to ale ani Caesarovi, ani Achillovi a už vůbec ne Kleopatře. Ta byla zcela svébytná, a to jak herecky, tak i pěvecky.

Centrem pozornosti publika se stal nejprve orchestr Czech Ensemble Baroque, vedený dirigentem Romanem Válkem. Zkušený umělec, který se důsledně víc jak dvacet let zabývá barokní hudbou, měl plné ruce práce s plně obsazeným orchestrem. Orchestřiště bylo téměř na úrovni publika, jak bývalo zvykem, a zvuk se tedy nesl bez zábran do sálu. Některé nástroje hrály nad orchestrem v proscénium, to se týkalo čtyř lesních rohů, některé nástroje dokonce hrály

sólově na jevišti, ať již samy, nebo poté spolu s orchestrem. Logisticky i akusticky to muselo být složité, ale vše do sebe dokonale zapadalo, a především nástroje hrály čistě a přesně, což u hry na originální nástroje bývá občas problém. Czech Ensemble Baroque je však orchestr již natolik sehraný, že posluchač brzy zapomněl, že před ním nehrají současné nástroje. Souhra byla obdivuhodná především u sólových vstupů, kdy nástroje korespondovaly se zpěváky a vytvářely jim echa a vedly s nimi dialog. V tomto případě to bylo především violoncello Dalibora Pimka spolu s cembalem Moniky Knoblochové a theorbou Jana Krejčí, kteří provázeli Sesta. Theorba sólovým vstupem podpořila Kleopatru, lesní roh Dominiky Stencel a poté housle Amálie Dobšíkové hrály spolu s Caesarem a následovalo pěvecké klání Caesara s Ptolemaiem, ve kterém excelovala sólová horna Dominiky Stencel. Obdivuhodně byly sehrány vybrané nástroje, které hrály na jevišti či i v portále, tedy mimo orchestřiště, a přesto byly jejich výkony vyrovnané a precizní. Druhé jednání otevírala na jevišti postavená barokní harfa, na kterou hrála Zsófia Terézia Bajcsay. Přidaly se k ní dvojce housle, hoboje, viola, theorba, dvě violoncella a fagot, aby doprovodily milostnou romanci Kleopatry, která zpívala v úchvatném kostýmu. Harfové sólo, vítr hlomozící v portále a houslové sólo společně zasáhly Caesara láskou ke Kleopatře. Smrt Ptolemaia oslavil buben Diany Šeděnkové spolu s fanfárou trubky Petra Juráška a v levém portále opět hrály čtyři lesní rohy se sólovým vstupem Dominiky Stencel. Následné velké finále samozřejmě patřilo celému ansámbli, které bylo hudebně jak se patří pompézní i kompaktní. Roman Válek dal do provedení veškerou energii a entuziasmus a dovedl tohle monumentální dílo bez kazu až do zdárného konce. A to i přes technické obtíže s elektrickým proudem, kdy zřejmě vypadly některé pojistky a osvětlení orchestru téměř zhaslo právě při Kleopatřině dojemné a niterné árii *Piango la sorte mia*. Na da capo se světlo zase rozsvítilo, takže to ve výsledku bylo kouzlo nechtěného.

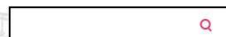
Kleopatru představovala Doubravka Novotná, která ji pojala jako zcela moderní, krásnou a koketní, cílevědomou a všeho schopnou ženu. Historická Kleopatra taková zřejmě i musela být, nicméně barokní dikce se ze zpěvaččina podání zcela vytratila. A to i pěvecky. Hlas sice zářil, koloratury byly vylehčené a vyrovnané a precizní kantiléna sladká, nicméně projev neměl v sobě pranic barokního, ale spíše operetního. Kornélii, manželku zavražděného Pompeia, představovala Monika Jägerová, která přinesla krásnou a noblesní postavu a sametový plný alt, s hutnými hloubkami. Zde se barokní stylizace povedla lépe a pěvkyně dokázala uplatnit i přirozený herecký projev. Roli intrikána Achilla zpíval Michal Marhold. Byl *spiritus agens* děje, pohybově velmi zdatný a herecky přesvědčivý a dokázal i přinést gestiku, která podpořila děj. Jeho hlas překvapil nosností a sytou basovou barvou.

Magnetem představení bylo obsazení tří kontratenoristů, z nichž každý má jinou barvu a charakter hlasu. Původně jich Händel napsal pět, ale dvě postavy jsou jen okrajové, takže se dnes vypouští, což prospívá spádu děje. Kontratenoristé nahrazují tehdejší kastráty a snaží se vypilovat techniku zpěvu tak, aby se věhlasu kastrátů přiblížili. Nejslavnějším kontratenoristou je bezpochyby dnes Andreas Scholl, německý kontratenorista, který vytvořil titulní roli. Jeho hlas je velmi čistý a kulatý a má v sobě sladkost, velký rozsah s vyrovnaným ténbrem a dokáže s hlasem pracovat velmi kultivovaně. Ve velkém rozhovoru pro časopis **Národní divadla moravskoslezského** se přiznává ke koketování s pop music v mládí a k dodnes trvající fascinaci elektronickou hudbou a soustavnou práci se syntetizéry a mikrofony. Díky tomu se mu daří vydávat fascinující nahrávky svého zpěvu, které jsou běžně dostupné. Na jevišti se však pracuje s hlasem jinak, což možná pěvec poněkud podcenil. Je rozdíl pracovat s mikrofonom a pracovat s hlasem, který zpěvák posílá živě do prostoru. Tento aspekt se u Andrease Scholla zcela vytratil a zvuk jeho hlasu postrádal potřebný volumen a nosnost, což je škoda, neboť jeho podání vykazovalo výsostnou muzikalitu a cit pro barokní hudbu. Protože již není žádný mladík, jeho figura kontrastovala s ostatními, o generaci mladšími kolegy, ale zase proč ne, představoval přece jen Caesara... Bohužel jeho herecké schopnosti nejsou jeho zrovna silnou stránkou. Být to koncertní provedení, jistě by jeho výkon vyčníval, takto spíš vzbuzoval rozpaky.

Zajímavě působili jeho dva kolegové kontratenoři. Každý s jinou charakteristikou a barvou, ale oba s dobrým technickým základem. V roli Sesta se představil Valer Sabadus, rumunský pěvec s ohebným barevným hlasem a kulatými vokály, které se dobře nesly do prostoru. V této roli využil naplno i svůj komediální talent a vytvořil kouzelnou šarži pubertáka, snažícího se až obscesivně překonat svůj panický strach vůlí pomstít smrt otce. V roli Ptolemaia (Tolomeo) se zaskvěl mladý chorvatský kontratenorista Franko Klisović. Basová poloha, kovový zvuk, vyrovnané rejstříky, výborná technika a nosnost hlasu dokázal spojit s komediálním talentem a vytvořil faraona nebezpečného, přesto neodolatelným komediálním způsobem.

Představení Julius Caesar v Egyptě má v ostravském provedení sice svá omezení, ale ve výsledku je to exkluzivní podívaná, hudebně precizně provedená a technicky dobře propracovaná. Pro dnešního diváka je poněkud problémem délka představení, ale to je úlitba historičnosti. Divák v baroku nespěchal, během představení se bavil, dokonce i konzumoval, ale především této zábavě rozuměl a čekal na každou árii, kterou doprovodil nadšenými projevy přízně (nebo naopak nepřízně). Dnes se snažíme o maximální provedení autentické poučené interpretace ze strany interpretů a je spravedlivé, aby se o totéž snažil i divák. Když baroko, tak opravdově!

Foto/ Martin Popelář / **NDM**

**Klasika
Plus.cz**
PORTÁL O KLASICKÉ HUDBĚ
...váš vyladěný partner

Aktuálně | Reflexe | Rozhovor | Souvislost | Seriál | Audio | Video | Mladí | Reportáž | Zaznělo | Novinka | Nahrávka | Vzhled | Osobnost | Neděle | Soutěž | Čtenář

XXX. ročník festivalu
CONCENTUS MORAVIAE
čt 26/6
Brno
Grandio se brní
13^h

UNDR
Jean Rondeau
klavír
Tancredi D. Kummer
hudební
Silouane Colmet Daage
zkratková recita

UZBECKÝ STÁTNÍ ORCHESTR
24/06/2025
OBEČNÍ DŮM / PRAHA
ČAJKOVSKIJ & RACHMANINOV

Vltava
ZAKÁZANÉ LÉTO
ZAKÁZANÝ KONCERT NA VLTAVĚ
3. 7. v 18:00, libeňská synagoga
VSTUP ZDARMA

Krása Quartet & Květy
— Schulhoff, Krása a Psi vojáci

TŘEBOŇSKÁ NOCTURNA
22. ročník mezinárodního hudebního festivalu
8. 12. 2025
trebonskanocturna.cz

Dobrohořský festival komorní hudby 2025
k poctě Viktora Kalabise
Zámek Dobrohoř
27/6 28/6 5/7 8/7
Vstupné dobrovolné

Hvězdy nad Vltavou
JIHOČESKÝ FESTIVAL PRO CELÝ SVĚT
20. 6.–6. 7. 2025

DJKT.
DANŮŠ & K. Mlýnský
VESELÁ VDOVA
Franz Lehár
27. ČERVNA 2025

Julius Caesar v Egyptě. Ostrava objevila barokní operu

sobota, 21. červen 2025 16:02 **Karla Hofmannová**

„Iluzi barokního prostoru poskytl hlediště i jeviště Divadla A. Dvořáka ideálně. Dotvořil ho scénograf Daniel Dvořák.“

„Nejslavnějším kontratenoristou je dnes bezpochyby Andreas Scholl, německý kontratenorista, který vytvořil titulní roli.“

„Být to koncertní provedení, jistě by jeho výkon vyčníval, takto spíš vzbuzoval rozpaky.“

Opera Národního divadla moravskoslezského uvedla poprvé na svém jevišti barokní operu, konkrétně Händelovu operu *Julius Caesar v Egyptě*, a to v koprodukcí s Hudebním festivalem

AktuálněPlus

Klavírista Marek Kozák sedmým laureátem Ceny Jiřího Bělohávk

19. červen 2025 21:16

Open air koncert České filharmonie je tradiční příležitostí k předání Ceny Jiřího Bělohávk pro umělce mladší třiceti let...

Číst dál...

Alfred Brendel (1931–2025)

17. červen 2025 18:49

Ve věku devadesáti čtyř let zemřel Alfred Brendel, rakousko-britský klavírista, spisovatel a esejista, jeden z nejvýznamnějších interpretů...

Číst dál...

Soutěž Prague Junior Note ocenila klavírní mláď

Znojmo a Czech Ensemble Baroque dirigenta **Romana Válka**. Režijně operu připravil **Jiří Nekvasil**, scénou vytvořil **Daniel Dvořák** a kostýmy **Hana Kelar Knotková**. Premiéra se konala ve čtvrtek 19. června a byla událostí sezóny a současně jejím závěrem.

Barokní opery tvoří obrovskou studnici děl, která se těšila ve své době velkému zájmu publika. Tehdejší forma pop music měla své autory, v tomto případě sáhla dramaturgie po díle **Georga Friedricha Händela**. A měla také své hvězdy, tehdy kastráty, které se dnes snaží nahrazovat kontratenory. Produkce postavila do titulní role světově známého kontratenoristu **Andrese Scholla** a vedle něho méně známá jména kontratenoristů, přesto výborných. V roli Sesta vystoupil **Valer Sabadus** a roli Ptolemaia zpíval **Franco Klisovič**. Další role byly obsazeny klasickými hlasy, Kleopatrou byla **Doubravka Novotná**, Kornelií **Monika Jägerová** a Achillem **Michal Marhold**. Pohybově operu osvěžili členové baletu Národního divadla moravoslezského v choreografii **Antonína Blahuty**.

Iluzi barokního prostoru poskytlo hlediště i jeviště Divadla A. Dvořáka ideálně. Dotvořil ho stylově scénograf **Daniel Dvořák** jednoduchými bočními zasouvacími panely, schodištěm přes celou šířku jeviště a využíváním opon, které jeviště dělily. Použití zrcadlové opony byl dobrý a efektní nápad, škoda, že nebyl technicky lépe vypracovaný. Odrazy světla a účinkujících i celého orchestru na celkové ploše zrcadel vytvořilo zvláštní tajuplnou atmosféru. Jednoduchost jevištního zpracování předznamenala jistě koprodukcí s Hudebním festivalem Znojmo, kde se nebude hrát v divadelním prostoru, a tedy musí být scéna jednoduše využitelná. Opuštěná, a mnohdy velmi netradičně řešená, byly kostýmy **Hany Kelar Knotkové**. Akcentovaly nádhru a zlato představitelů egyptského dvora, ale ani zástupci Říma nepřišli zkrátka, bylo na co se dívat.

Režie **Jiřího Nekvasila** se podřizovala také jednoduchosti provedení. Už proto, že pěvecká čísla jsou velmi náročná a pěvci se musí maximálně soustředit na techniku zpěvu. Přesto se podařilo vytvářet věrohodné situace, ve kterých vztahy mezi postavami byly sice minimalistické, přesto srozumitelné. Akčnost příběhu zastaly baletní vstupy, sice jen šest párů, přesto dokázaly rozpohybovat dramatické momenty příběhu, zejména mužská složka, která dokázala zapojit i akrobatické prvky jako ilustraci bitvy. Méně se dařilo udržet barokní styl prostřednictvím barokní gestikulace. Snaha byla občas u Kornelie se Sestem a u Ptolemaia, nedařilo se to ale ani Caesarovi, ani Achillovi a už vůbec ne

miadi

17. červen 2025 12:26

Po čtyřiatřicáté se mezi 13. a 15. červnem uskutečnila na půdě pražské HAMU celostátní hudební soutěž mladých...

[Číst dál...](#)

Doporučené

Zvuk hutí, ozvěna duší. Zvardoněm inspirovaný večer jako svědectví kraje

20. červen 2025 09:18

„Z pekla, které se toho večera rozeznělo, by Janáček měl radost. Protože v neklidu tohoto večera se...

[Číst dál...](#)

Drsný námět neotřele ztvárněný. Nová opera Miroslava Srnky

19. červen 2025 16:01

„Spiš než o příběh jde o psychologickou sondu do mysli schizofrenního muže a rozkrývání jeho motivace k...

[Číst dál...](#)

SOČR exceloval a bratři Jussenovi opět nadchli

19. červen 2025 11:49

„Petr Popelka je nejen skvělý dirigent, ale také výborný kontrabasista. Náročný sólový part si viditelně vychutnal.“ „Rychlé...

[Číst dál...](#)

Nejčtenější

Opera Král Roger jako divadelní i hudební báseň

15. červen 2025 08:45

„Král Roger není epický příběh. Spíše jde o výjev, mysterium, podobnost.“ „Vladimír John vyhmátl neskutečnost prostředí i...

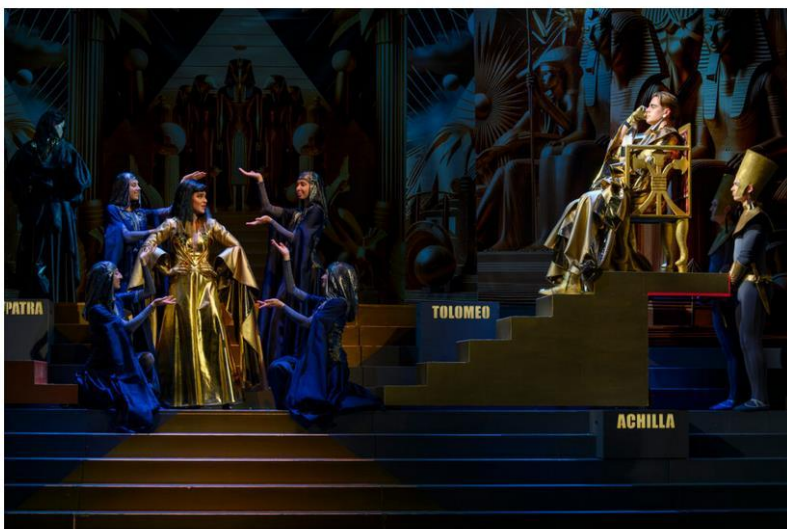
[Číst dál...](#)

Sugestivní Utahování šroubu ve Státní opeře.

Kleopatra. Ta byla zcela svébytná, a to jak herecky, tak i pěvecky.

Centrem pozornosti publika se stal nejprve orchestr **Czech Ensemble Baroque**, vedený dirigentem **Romanem Válekem**. Zkušený umělec, který se důsledně víc jak dvacet let zabývá barokní hudbou, měl plně ruce práce s plně obsazeným orchestrem. Orchestřiště bylo téměř na úrovni publika, jak bývalo zvykem, a zvuk se tedy nesl bez zábran do sálu. Některé nástroje hrály nad orchestrem v prosceuiu, to se týkalo čtyř lesních rohů, některé nástroje dokonce hrály sólově na jevišti, ať již samy, nebo poté spolu s orchestrem. Logisticky i akusticky to muselo být složité, ale vše do sebe dokonale zapadalo, a především nástroje hrály čistě a přesně, což u hry na originální nástroje bývá občas problém. Czech Ensemble Baroque je však orchestr již natolik sehraný, že posluchač brzy zapomněl, že před ním nehrají současné nástroje. Souhra byla obdivuhodná především u sólových vstupů, kdy nástroje korespondovaly se zpěváky a vytvářely jim echa a vedly s nimi dialog. V tomto případě to bylo především violoncello **Dalibora Pimka** spolu s cembalem **Moniky Knoblochové** a theorbou **Jana Krejčí**, kteří provázeli Sesta. Theorba sólovým vstupem podpořila Kleopatru, lesní roh **Dominiky Stencel** a poté housle **Amálie Dobšíkové** hrály spolu s Caesarem a následovalo pěvecké klání Caesara s Ptolemaiem, ve kterém excelovala sólová horna Dominiky Stencel. Obdivuhodně byly sehrány vybrané nástroje, které hrály na jevišti či i v portále, tedy mimo orchestřiště, a přesto byly jejich výkony vyrovnané a precizní. Druhé jednání otvírala na jevišti postavená barokní harfa, na kterou hrála **Zsófia Terézia Bajcsay**. Přidaly se k ní dvoje housle, hoboj, viola, theorba, dvě violoncella a fagot, aby doprovodily milostnou romanci Kleopatry, která zpívala v úchvatném kostýmu. Harfové sólo, vítr hlomozící v portále a houslové sólo společně zasáhly Caesara láskou ke Kleopatra. Smrt Ptolemaia oslavil buben **Diany Šeděnkové** spolu s fanfárou trubky **Petra Juráška** a v levém portále opět hrály čtyři lesní rohy se sólovým vstupem Dominiky Stencel. Následné velké finále samozřejmě patřilo celému ansámblu, které bylo hudebně jak se patří pompézní i kompaktní. Roman Válek dal do provedení veškerou energii a entuziasmus a dovedl tohle monumentální dílo bez kazu až do zdárného konce. A to i přes technické obtíže s elektrickým proudem, kdy zřejmě vypadly některé pojistky a osvětlení orchestru téměř zhaslo právě při Kleopatračině dojemné a niterné árii *Piangerò la sorte mia*. Na da capo se světlo zase rozsvítilo, takže to ve výsledku bylo kouzlo nechtěného.

Kleopatru představovala **Doubravka Novotná**, která ji pojala jako zcela moderní, krásnou a koketní, cílevědomou a všeho schopnou ženu. Historická Kleopatra taková zřejmě i musela být, nicméně barokní dílo se ze značnějšího podání zcela utratilo. A to i herecky. Hlas sice zářil, koloratury byly

Snad jen drobné otazníky...

16. červen 2025 15:23

„Utahování šroubu patří mezi vrcholná díla Brittenova padesátkového období a je to jedna z formálně nejdokonalejších oper.“...

[Číst dál...](#)

Svátky písní Olomouc přinesly sborový výběr z hroznů

15. červen 2025 15:00

„Maynooth University Chamber Choir dokáže emocemi nabit opravdu každý tón.“ „Koncerty propojující více i méně známá olomoucká...“

[Číst dál...](#)

RozhovorPlus

Lionel Meunier: Lidé často netuší, co všechno se skrývá za jménem Bach

20. červen 2025 15:00

„Podařilo se nám najít si vlastní úzkou interpretační specializaci a specifický repertoár, kterým jsme se stali známými...“

[Číst dál...](#)

Lukáš Sommer: Jenom vrabci mi vzali týden života

20. červen 2025 11:05

„A když to má být zároveň pro děti i dospělé, tak pro mě je to apel na...“

[Číst dál...](#)

Jean Rondeau: Čím více ega, tím méně hudby

19. červen 2025 17:03

„Goldbergovy variace jsou nevyčerpatelným zdrojem inspirace.“ „Chci, aby interpretace mluvila sama za sebe – natolik, že interpret...“

[Číst dál...](#)

VideoPlus

VideoPlus | Marek Šulc:

vylehčené a vyrovnané a precizní kantiléna sladká, nicméně projev neměl v sobě pranic barokního, ale spíše operetního. Kornélii, manželku zavražděného Pompeia, představovala **Monika Jägerová**, která přinesla krásnou a noblesní postavu a sametový plný alt, s hutnými hloubkami. Zde se barokní stylizace povedla lépe a pěvkyně dokázala uplatnit i přirozený herecký projev. Roli intrikána Achilla zpíval **Michal Marhold**. Byl spiritus agens děje, pohybově velmi zdatný a herecky přesvědčivý a dokázal i přinést gestiku, která podpořila děj. Jeho hlas překvapil nosností a sytou basovou barvou.

Magnetem představení bylo obsazení tří kontratenoristů, z nichž každý má jinou barvu a charakter hlasu. Původně jich Händel napsal pět, ale dvě postavy jsou jen okrajové, takže se dnes vypouští, což prospívá spádu děje. Kontratenoristé nahrazují tehdejší kastráty a snaží se vypilovat techniku zpěvu tak, aby se věhlasu kastrátů přiblížili. Nejslavnějším kontratenoristou je bezpochyby dnes **Andreas Scholl**, německý kontratenorista, který vytvořil titulní roli. Jeho hlas je velmi čistý a kulatý a má v sobě sladkost, velký rozsah s vyrovnaným ténbrem a dokáže s hlasem pracovat velmi kultivovaně. Ve velkém rozhovoru pro časopis Národního divadla moravskoslezského se přiznává ke koketování s pop music v mládí a k dodnes trvající fascinaci elektronickou hudbou a soustavnou práci se syntetizéry a mikrofony. Díky tomu se mu daří vydávat fascinující nahrávky svého zpěvu, které jsou běžně dostupné. Na jevišti se však pracuje s hlasem jinak, což možná pěvec poněkud podcenil. Je rozdíl pracovat s mikrofonom a pracovat s hlasem, který zpěvák posílá živě do prostoru. Tento aspekt se u Andrease Scholla zcela vytratil a zvuk jeho hlasu postrádal potřebný volumen a nosnost, což je škoda, neboť jeho podání vykazovalo výsostnou muzikalitu a cit pro barokní hudbu. Protože již není žádný mladík, jeho figura kontrastovala s ostatními, o generaci mladšími kolegy, ale zase proč ne, představoval přece jen Caesara... Bohužel jeho herecké schopnosti nejsou jeho zrovna silnou stránkou. Být to koncertní provedení, jistě by jeho výkon vyčínal, takto spíš vzbuzoval rozpaky.

Zajímavě působili jeho dva kolegové kontratenoři. Každý s jinou charakteristikou a barvou, ale oba s dobrým technickým základem. V roli Sesta se představil **Valer Sabadus**, rumunský pěvec s ohebným barevným hlasem a kulatými vokály, které se dobře nesly do prostoru. V této roli využil naplno i svůj komediální talent a vytvořil kouzelnou šarži pubertáka, snažícího se až obsesivně překonat svůj panický strach vůči pomstě smrti otce. V roli Ptolemaia (Tolomeo) se zaskvěl mladý chorvatský kontratenorista **Franko Klisović**. Basová poloha, kovový zvuk, vyrovnané rejstříky, výborná technika a nosnost hlasu dokázal spojit s komediálním talentem a vytvořil faraona nebezpečného, přesto neodolatelného komediálním způsobem.

otevřené dveře pro každého

10. červen 2025 11:46

Marek Šulc, umělecký ředitel Národního festivalu Smetanova Litomyšl, který je hostem Pikniku s KlasikouPlus.cz, nemá rád stavění světa...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Pavel Trojan: Směřuji k melosu

1. červen 2025 08:48

Narodil se v roce 1956 v Domažlicích na faře. Brzy se ocitl za varhanami a doprovázel kostelní...

[Číst dál...](#)

VideoPlus | Karel Pexidr: Bažanty už nelovím

30. březen 2025 10:15

Nebýt komunistů, napsal by Karel Pexidr ještě více básní, odborných filozofických knih a skladeb pro nejrůznější obsazení...

[Číst dál...](#)

AudioPlus

AudioPlus | Václav Vonáček: Smetana v úpravě pro dechy je interpretační výzvou

15. červen 2025 10:59

Pro festival Smetanova Litomyšl připravili na 15. června hráči Berlínských filharmoniků, České filharmonie a dalších hudebních těles...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Jiří Nekvasil: Ostrava si inscenaci barokní opery zaslouží

7. červen 2025 11:00

Händelova opera Julius Caesar v Egyptě, premiérována v Londýně roku 1724, zachycuje politické intriky a boj o moc, ale...

[Číst dál...](#)

AudioPlus | Pavel Trojan: Na letošní Pražské jaro jsme hrdí

4. červen 2025 20:24

Hostující zahraniční orchestry, z toho dokonce hned dva americké, byly výrazným znakem osmdesátého ročníku festivalu Pražské jaro. Ředitel...

[Číst dál](#)

Představení Julius Caesar v Egyptě má v ostravském provedení sice svá omezení, ale ve výsledku je to exkluzivní podívaná, hudebně precizně provedená a technicky dobře propracovaná. Pro dnešního diváka je poněkud problémem délka představení, ale to je úlitba historičnosti. Divák v baroku nespěchal, během představení se bavil, dokonce i konzumoval, ale především této zábavě rozuměl a čekal na každou árii, kterou doprovodil nadšenými projevy přízně (nebo naopak nepřízně). Dnes se snažíme o maximální provedení autentické poučené interpretace ze strany interpretů a je spravedlivé, aby se o totéž snažil i divák. Když baroko, tak opravdově!

Foto/ Martin Popelář / NDM

Sdílejte na: [Facebook](#) [Twitter](#)

Zveřejněno v: [ReflexePlus](#)

Témata: Czech Ensemble Baroque Roman Válek Monika Jägerová Hudba Znojmo
Valer Sabadus Doubravka Novotná Andreas Scholl Georg Friedrich Händel
Národní divadlo moravskoslezské Jiří Nekvasil

Karla Hofmannová

Hudební a divadelní publicistka, novinářka, kulturoložka

Pochází z Brna, kde žije a pracuje. Vystudovala pěveckou konzervatoř v Brně a kulturologii v Praze. Pracovala na různých pozicích v kultuře, jako zpěvačka, pedagožka, působila v marketingu a managementu kulturních institucí, což ji přivedlo ke kulturní politice a k žurnalistice. V současné době je v důchodu a působí jako nezávislý novinář, píše recenze především na opery a koncerty klasické hudby a realizuje rozhovory se zajímavými lidmi, kteří se profilují v oblasti kultury. Zajímá se o historii a cestování a jejím velkým koníčkem a relaxací jsou malá vnučata.

Příspěvky od Karla Hofmannová

- Drsný námět neotřele ztvárněný. Nová opera Miroslava Srnky
- London Brass poprvé v České republice. Mistrně ukončili Brno Brass Fest
- Roman Válek: Před dvaceti lety se nám 'barokářům' smáli
- Belgický soubor Zefiro Torna připravil kouzelný koncert v Telči
- Brno Brass Fest. Velký svátek žesťů v Brně zahájen

Více z této rubriky

- Brněnská opera v Litomyšli. Výborná Manon a triumf s Figarkou
- Zvuk hutí, ozvěna duší. Zvardoněm inspirovaný večer jako svědectví kraje
- Drsný námět neotřele ztvárněný. Nová opera Miroslava Srnky
- SOČR exceloval a bratři Jussenovi opět nadchli
- Znovuoobjevená Marianna Martines. Oratorium Izák v Divadle na Vídeňce
- 'Citíte to dobře...' Skladby mladých vítězů soutěže Generace mají smysl
- London Brass poprvé v České republice. Mistrně ukončili Brno Brass Fest
- Hudba mezi obrazy v nadšeném finálním spurtu

SeriálPlus

Martinů v souvislostech (22)

Čtvrtá symfonie. Konec války v Americe

17. červen 2025 15:00

„Málokteré jeho dílo je v hudebním výrazu prodchnuto takovou mírou optimismu.“ „Martinů je důstojný dědic tradice, která...

[Číst dál...](#)

Klasika v souvislostech (95)

Král David. Meziválečný pohled do Bible

9. červen 2025 09:11

„Honeggerův Král David, jeho klíčové dílo, je strhujícím hudebním dramatem o moci, vášni, vině a smíření.“ „Monumentální...

[Číst dál...](#)

Klasika v souvislostech (94)

Thomas Mann jako milovník hudby

6. červen 2025 11:11

„V několika novelách a románech zanechal jedinečná hudební ličení.“ „Emigroval s československým pasem, protože ten německý mu už...

[Číst dál...](#)

MladíPlus

Akademie komorní hudby se vrací na zámky v Niměřicích a Nelahozevsi

21. červen 2025 11:08

Stipendisty Akademie komorní hudby čeká v červnu série čtyř koncertů, po vystoupení na klatovské Barokní svatojánské noci a...

[Číst dál...](#)

Barokní opera i lidová hudba. Netopilovu Academy Kroměříž poosmě doprovodí festival

20. červen 2025 16:02

Mezi 14. a 22. srpnem se Kroměříž rozezní hudbou, a to nejen díky mezinárodní hudební akademii zaměřené...

